

DEMONSTRACIJOS OKUPUOTOJE LIETUVOJE

Apie jas plačiai rašo buvusių Sovietų Sąjungos politinių kalinių žiniaraštis "Glasnost" 1987 metų rugsėjo mėnesio laidoje. Čia pateikiamas jo vertimas.

1987 m. rugpiūčio 5 d. keturi lietuviai disidentai – Nijolė Sadūnaitė, Petras Cidzikas, Antanas Terleckas ir Vytautas Bogušis pasirašė atsisaukimą į baltiečių tautas ir geros valios žmones, kviesdami juos į taikingą demonstraciją prie Adomo Mickevičiaus paminklo Vilniuje pagerbti Stalino-Hitlerio sutarties aukoms.

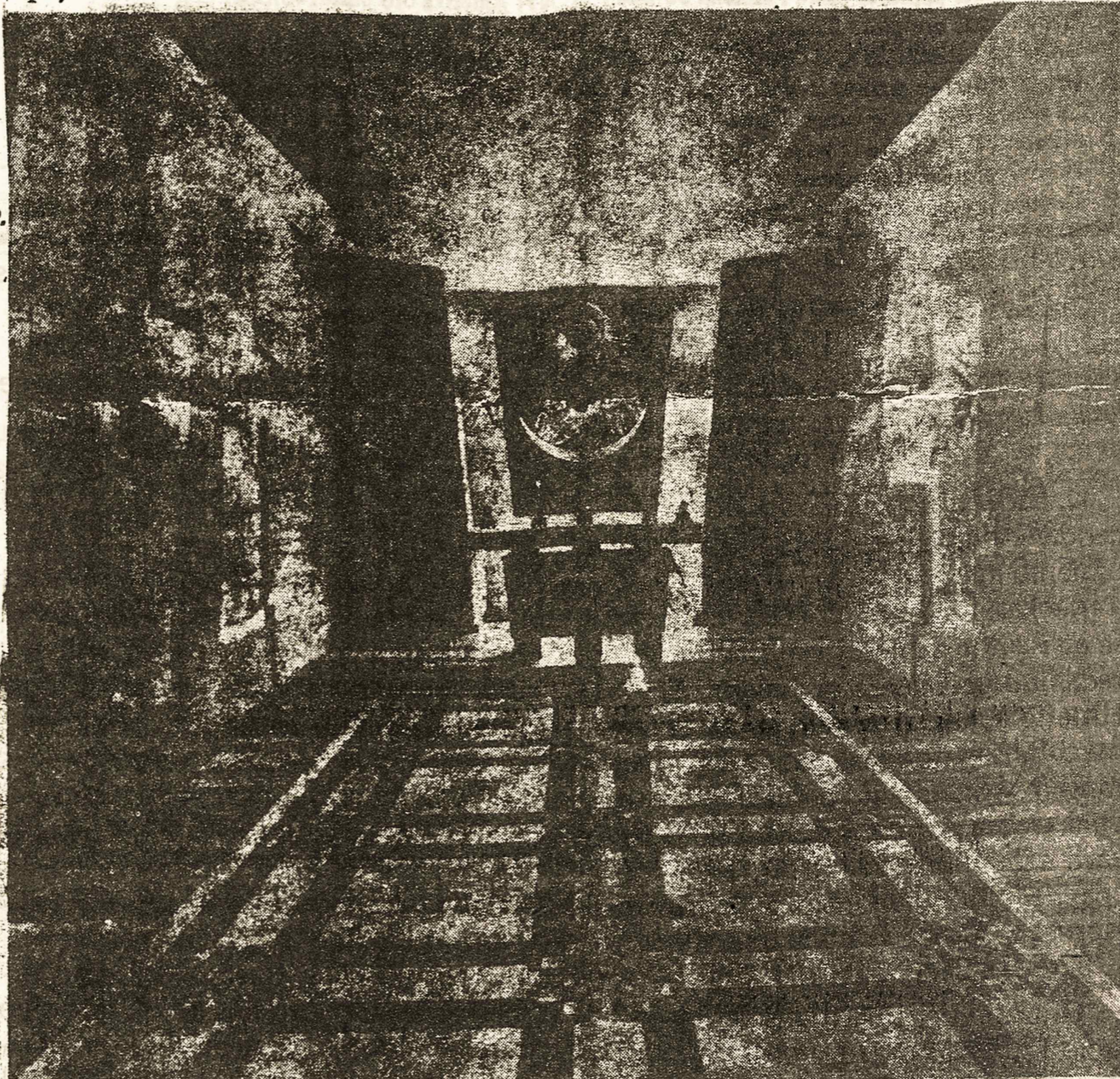
Rugpiūčio 7 d. viena iš Vakarų radijo stočių pranešė apie numatytą demonstraciją. Rugpiūčio 13 d. į A. Terlecko butą Vilniuje įsibrovė kagebistas, kuris prisižadėjęs esąs Lietuvos kompartijos centro komiteto organo "Tiesa" korespondentas. Į klausimą ar jis matęs Molotovo-Ribbentropo sutarties slaptus protokolus, Terleckas atsakė tvirtinančiai, pabrėždamas, kad laiko savo pareigą pagerbti tironijos aukas. Rugpiūčio 18 d. Terleckas buvo pakviestas į prokuratūrą. Respublikos prokuroras Novikovas ir skyriaus viršininkas Bakučionis oficialiai Terlečką perspėjo: jeigu jis demonstracijoje pasirodys, bus apkaltintas pagal Lietuvos sov. respublikos baudžiamojo kodekso 199-3 straipsnį.

Rugpiūčio 19 ir 20 d.d. visuose respublikos laikraščiuose pasirodė vienas ir tas pats straipsnis, kuriame tvirtinama, kad Terleckas jokio atsisaukimo nepasirašė. Esą Terleckas jokio atsisaukimo nepasirašė. Esą Terleckas užtikrino "korespondentą", kad ir kiti organizatorių grupės nariai jokio kreipimosi nepasirašė. Visa tai esanti užsienio žvalgybos provokacija.

Rugpiūčio 21 d. pas sergančią Cidziko žmoną pasirodė Bimbyro vadovaujami čekistai, kurie jai grasino nemalonumais darbe, žemino ir įžeidinėjo jos vyrą.

Tomis dienomis į Šiaulių prokuratūrą buvo pakviestas buvęs politkalinys Jonas Petkveičius ir perspėtas dėl jo galimo dalyvavimo demonstracijoje, nes tai būtų įstatymų laužymas.

Rugpiūčio 22 d. rytą pas Terlečką atėjo operacinio skyriaus viršininkas KGB pulkininkas Česnavičius. KGB vadovybės vardu jis perspėjo Terlečką: jeigu jis pasirodys demonstracijoje, bus suimtas.

Lietuvos koplyčia Šv. Petro, bazilikos rūsyje

Rugpiūčio 23 d. ryte minicija sutarė, kad kuriuos automobilius, vykstančius Vilniaus kryptimi. Priėjimuose prie Adomo Mickevičiaus paminklo buvo sukoncentruota daug milicijos. Civiliniais drabužiais apsirengę kagebistai fotografavo žmones grupėmis ir kiekvieną atskirai. Daugelis grįžo atgal...

Kad atitrauktų žmones nuo demonstracijos, valdžia organizavo daug kultūrinių ir sportinių renginių. "Žalgirio" ir "Torpedo" futbolo komandų atsarginių rungtynės, turėjusios įvykti mažame "Dinamo" stadione, buvo perkeltos į centrinį "Žalgirio" stadioną ir tai 12-tai valandai. Buvo priskirti papildomi traukiniai į kurortus. Visi užsienio turistai buvo dvidešimčia "Ikaro" autobusų išvežti į Kauną.

"Laisvės, laisvės, laisvės".

Po septyni dienų pamaldų Šv. Mikalojaus šventovėje 80 asmenų grupė, vadovaujama mitingo organizatorių išvygiavo Mickevičiaus paminklo linkme. Visi nešė géles, o ant rankovių ir atlapuose turėjo juodus kaspinus. Demonstrantai netrukdomi atvyko į mitingo vietą, nors visi priėjimai buvo apstatyti milici-

ninkais ir KGB tarnautojais. Prie paminklo ir netoli jo jau būriavosi žmonės.

Mitingą pradėjo 11.45 v.r. žmogaus teisių gynėja ir buvusi sąžinės kalinė Nijolė Sadūnaitė. Ji pareiškė, kad žmonės čia susirinko pagerbti dviejų tironų – Stalino ir Hitlerio aukų, tų tūkstančių vyrų, moterų ir vaikų, kurie buvo sušaudyti, nukankinti kalėjimuose ir konclageriuose, mirė badu ir nuo ligų. Už juos susirinkusieji sukalbėjo malda.

N Sadūnaitė kalbėjo:

"Mus kaltina, kad mes čia Vakarų sukurstyti susirinkome. Netiesa. Mes susirinkome dėl dviejų banditų – Stalino ir Hitlerio kaltės. Tai jie prieš 48-rius metus pasidalijo nepriklausomas Baltijos respublikas. Visi žino gėdingą Molotovo-Ribbentropo sutartį. Tik Sovietų Sąjunga iki šios dienos slepia slaptus šios sutarties protokolus. Todėl iš Sovietų Sąjungos mes reikalaujame šią sutartį iškelti viešumon, šį melo, prievartos ir teroro dokumentą, kurio dėka baltiečių tautos jėga buvo įjungtos į raudonosios imperijos sudėtį. Mes protestuojame prieš gėdingą dviejų tironų sutartį ir reikalaujame gražinti laisvę bei nepriklausomybę

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz.800,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru Cz.50,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Justindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cz.20,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cz.1.200,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

trim baltiečių tautom".

Čia Sadūnaitės kalba buvo plojimų pertraukta, ir tūkstantinė minia ėmė skanduoti: "Laisvės. Laisvės. Laisvės". Visi užgiedojo Lietuvos himną. Daugelis verkė.

N. Sadūnaitė paneigė sovietų propagandistų tvirtinimus, kad mitingas buvo užsienio inspiruotas. Ji užtikrino, kad Terleckas, Cidzikas, Bogušis ir ji pasirašė atsisaukimą į geros valios žmones, norėdami rugpiūčio 23 d. pagerbti Stalino-Hitlerio aukas. Ji padėkojo už solidarumą JAV senatoriams, lietuviams emigrantams ir Vakarų žinių perdavimo institucijoms. Esą šį mitingą gerai išreklamavo savo užpuolimais taip pat ir sovietinė spauda. "Mūsų žmonės yra pakankamai išprusę ir sugeba skaityti tarp eilučių" — pareiškė Sadūnaitė.

Oficialioji mitingo dalis pasibaigė apie 12,30 v.p.p. Organizatoriai padėkojo visiems susirinkusiems už parodytą drąsą, susipratimą ir pareiškė viltį, kad panašūs suėjimai taps tradicija. Minioje girdėjosi šauksmai: "Mes laimėjom. Tegyvuoja laisva Lietuva. Tegyvuoja laisvė". Jaunimas apmėtė Sadūnaitę gėlėmis, ją glėbėsiavo, bučiavo.

(Bus daugiau)

Rusas pagal Markšą - Engelsą:

VERGAS, TAPĖS PONU

Markso ir Engelso nuomonė apie Rusiją ir rusus negali mums, lietuviams, nesukelti tam tikros simpatingos reakcijos; juk ir mes panašiai esame savo Rytų priešo atžvilgiu galvoję ir pasisakę... "Maskolija užaugo ir išsiauklėjo baisyje ir nuožmioje mongoliškosios vergijos mokykloje", 1856 m. rašė Marksas. Ji (t.y. maskvinė Rusija) "įgijo jėgos tik pasidarydama baudžiavos meno virtuoze. Net ir išsilaisvinusi (iš mongolijos vergystės), Maskolija toliau tęsė ponu

tapusio vergo vaidmenį. Ilgainiui Petras Didysis prie mongolų vergo politinio miklumo prikergė ir mongolinio vergvaldžio, kuriam Džingis-chanas testamentu buvo palikęs pasaulio užkariavimą, išdidžią ambiciją" (žr. Robert Payne, The Unikonwn Karl Marx, New York, 1971, 314-15 psl.).

"Ponu tapęs vergas" (der Sklave als Herr) — šitaip Marksas įsivaizdavo ruso charakterį. Iš pradžių Rusijos carai vergiškai tarnavo mongolų (totorių) priespaudos įrankiu; vėliau, jos nusikratę, jie tapo tos priespaudos savarankiškais įpėdiniais ir tolimesniais nešėjais. Jei pirmieji Maskvos carai "turėjo uždavinį Maskoliją sutotorinti", rašė Marksas, tai Petras Didysis "turėjo uždavinį Rusiją civilizuoti". Bet tas "civilizavimas" anaipol nereiškė Rusijos pakilimo iš "barbariškumo" ar posūkio į demokratiją; priešingai, tai buvo tik "orientalinio despotizmo" kūno paviršiaus "nulakavimas", turėjęs "rusus pritaikyti prie vakarietiško tautų technologijos, bet neįskiepįjant jiems jų idėjų". Atseit, rusai ir toliau liko barbarais bei despotais, tačiau civilizacijos vardu jie įsigijo vakarietiškos technikos priemonių tam, kad galėtų efektyviau įgyvendinti mongolų chanų "testamenta" — nukariauti žemę.

Marksas šias mintis taikė caristinei Rusijai. O ką jis pasakytų šiandien, matydamas carų soste pasekėjus? Ar pripažintų jis, kad šiandien Maskvą valdo tie, kurie savinasi jo "pažangias idėjas", bet elgiasi ne kitaip, negu jų pirmtakai, kuriuos jis iš peties keikė? Kas gi yra šiandien visame pasaulyje Kremliaus sėjama "marksistinė revoliucija" — argi ne barbarų testamento vykdymas? Kuo gi skiriasi bolševikinis despotizmas nuo caristinio (nebent tuo, kad pastarasis nebuvo nei toks absoliutus, nei toks "techniškai viruoziškas")? O gal komu-

nizmo patriarchas, hei šiandien gyventų ir visa tai matytų, virstų paprastu hipokritu-vaidmeniu, kaip ir dabartiniai komunistai, kuriuos jis išperėjo veikti savo vardu? Ui, kokia saldi dialektinio materializmo ironija...

Markso-Engelso "mokslas" — įvairiai vadinamas "dialektiniu materializmu", "moksliniu socializmu" arba tiesiog marksizmu (ar "marksizmu-leninizmu", pripažįstant ir Lenino "įnašą") — oficialiai grindžia visą Sovietų S-gos politinę teoriją bei praktiką. Tačiau toje praktikoje yra dalykų, kurių pas Markšą-Engelsą nė su žiburiu nesurasi. Imkim sovietų propagandos nuobodžiai kartojamą litanią apie "didžią rusų tautą", kuriai visos kitos verčiamos "dėkoti" ne tik už "išlaisvinimą", bet ir už tų tautų jų pačių jėgomis pasiektus socialinius, ekonominius bei kultūrinius laimėjimus. Pavyzdys: lietuvių tauta, kuriai "laisvė ir laimė" atėjusi "broliškos rusų tautos pagalbos" dėka... Marksas ir Engelsas ne tik jokios "brolytės" ar "dėkingumo" rusų tautai nejautė, bet net neįsivaizdavo, jog ir kas nors kitas galėtų bet kada, tai jausti. Priešingai, jie didžiavosi kaip tyčia savo antirusiškumu: Markso redaguojamos "neue Rheinische Zeitung" 1849.II.15 d. laidoj Engelsas tarė, jog "nekęsti rusų yra pirmutinė vokiečių revoliucinė aistra", ir jis su šia aistra pilnai identifikavosi. Komunizmo tėvai niekada nesvajėjo, kad pirmoji "proletarinė revoliucija" galėtų įsižiebtį Rusijoje, nes jie ją laikė per daug atsilikusia ir "orientalinio despotizmo" prispausta.

Be to, jei Rusijoje ir buvo šiek tiek kultūros, ji visa pas ją atėjo iš Vakarų (o ne atvirksčiai). Čia — įdomiausia. — Marksas įsakmiai nurodo Pabaltijį. Per Pabaltijį, anot Markso, į Rusiją sruveno tas nors ir tik jos paviršių palietęs Vakarų civilizacijos "lakas", kurį anksčiau minėjome. Rašydamas apie Petro Didžiojo užsimojimą Rusiją "civilizuoti", Marksas sako, kad "čiupdamas Pabaltijo provincijas, jis tuo pačiu pasigriebė ir tam užmojui įgyvendinti reikalingas priemones. Jos davė jam ne tik diplomatus ir generolus, t.y. smegenis" politinei bei karinei ekspansijai vykdyti "bet ir krūvą valdininkų, švietėjų bei mankštos seržantų", šiek tiek privedusių Rusiją prie modernių laikų. Žinoma, kalbėdamas apie "Pabaltijo provincijas", Marksas turėjo galvoje ne tiek Lietuvą (kurios Petras dar nebuvo "pa-

CIRURGIOES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res: 274-4886

čiupes"), kiek Latvija ir Estija, ir tur būt ne tiek senuosius jų vietinius gyventojus, kiek tuose kraštuose šeiminių kavusių vokiečių kilmės "Kulturtraegerius" (atsiminkime Markso-Engelso atsidavimą vokiškajam imperializmui; žr. "Draugo" vakarykštę laidą). Šiaip ar taip, Marksas tikriausiai nustumtų išgirdęs, kiek daug prie jo po jo mirties įvykusios rusų bolševikų revoliucijos įtvirtinimo prisidėjo Larvijos "strielčikai" (ir pora surusėjusių lietuvių generolų), bet jis neabejotinai nustumtų sužinojęs, kad pabaltiečiai turėtų rusams dėkoti už kažkokią "kultūrą"... Markso-Engelso raštijoje neteko užtikti nė vienos užuominos, kad jie iš viso būtų pripažinę tokio daikto, kaip rusų, kultūrą, buvimą

Ne tik "didžiosios rusų tautos" jiedu nevertino, bet Marksas ir mažesnius slavus apšaukė "Lumpengesindel", o Engelsas reikalavo, kad vokiečiai prieš "slavų tautas" griebtųsi "paties atkakliausio teroro" (tai ir vėl komunizmo tėvų instrukcijos Hitleriui)... Išimtį darė lenkams, kuriuos laikė "buferiu" tarp Vokietijos ir Rusijos. Užtat buvo palankūs Lenkijos nepriklausomybės atstatymui. Mėgo taip pat ir vengrus — dėl to, kad jie buvo "stipresni" už slavus ir Austro-vengrų imperijos ribose mokėjo "tą šlamštą" suvaldyti... Apie lietuvius Marksas ir Engelsas nieko konkrečiai teigiama ar neigiama neparašė. Tačiau galima spėti, kad Marksas lietuvius gerbė, nes jis labai vertino prancūzų etnologą Pierre Tremaux, o tas lietuvius primygtinai laikė aukštesnės rasės žmonėmis už rusus. (Žr. "Draugo" kovo 8 d. laidoj paminėto Tremaux veikalo 420-21 psl.). Bet tai mums anei jokia priežastis įsimylėti "marksizmą", nes, kalbėdami apie Lenkijos atkūrimą, Marksas — Engelsas tuo pačiu norėjo prie jos priskirti ir Lietuvos žemes (žr. vakar minėtos B. D. Wolfe knygos 34 psl.). Apskritai, jie nebuvo tautų laisvo apsisprendimo draugai; viename 1866 m. rašinyje Engelsas net susigalvojo tvirtinti, kad tas principas "tėra rusų išmislas sugrąžinti Lenkijai" (.). Vadinasi, jei bolševikų prabočiai būtų mus, lietuvius, ir toleravę, tai tik pamintus po lenkų erelio koja.

BAZAR SVEIKAS APRESENTA:

- CAMISETAS LITUANAS (CRIANÇAS E ADULTOS)
- BONECAS E CASAIS LITUANOS (EXCLUSIVOS)
- BOTONS — DIVERSOS MODELOS (BRASIL E LIETUVA)
- ARTIGOS NORTH-AMERICA PARA O NATAL

ACEITAMOS ENCOMENDAS

IKI

RUA DAS ROSEIRAS, 411

IVANI, SILVIA E EMILIA

TEL.: 273-2317

SENATVĖS PALAIMA IR MALONĖ

Reikia prisiminti, kad senatvė yra privilegija, kuri turėtų būti noriai priimama, nes ji duoda tikrą palaimą mūsų sielai. Šventieji, kurie mėgo marintis, nebijojo senatvės ligų bei kentėjimų; jie ją pasinaudojo, kad labiau save pašvęstų.

Paprastai žmogus, pradėjęs senti, surimtėja ir pradeda labiau rūpintis amžinuoju gyvenimu, kuris jo laukia.

Tas laikas yra didelė malonė, nes žmogus, stengdamasis daugiau mąstyti apie Dievą ir padorinimą savo gyvenimo, gali labai daug susikrauti amžinųjų turtų. Jeigu mes trokštame Dievą mylėti, tai artėjanti amžinybė neturėtų mus gąsdinti, bet priešingai, ji turėtų mus džiuginti.

Gyvo tikėjimo ir Dievo malonės pagalba mes turėtumėm sumažinti savo mirties baimę ir stengtis savo likusį gyvenimą labai gerai praleisti, rūpinantis atitaisyti tai, kas per praėjusį gyvenimą buvo sugadinta bei praleista.

Šis gyvenimas yra tik įžanga į kitą, laimingesnį gyvenimą, kaip kad mokslas gimnazijoje, ar universitete yra tik prisiengimas prie profesijos bei kokio nors darbo. Kaip studentas nesibijo baigti mokslo, taip pat ir mes neturėtumėm bijotis senatvės, nes tai yra laikas baigti šio pasaulio gyvenimą ir pradėti kitą gyvenimą.

Ne visi pasitinka senatvę krikščioniška dvasia. Prieš Kristaus atėjimą daugelis stabmeldžių, bijodami senatvės, nusižudydavo, bet mes esame krikščionys; mes privalome pasiduoti Dievo sprendimams. Visi pasauliniai samprotavimai,

kurie senatvę laiko nelaimę, pasirodo esą klaidingi. Gyvenimas yra saug laimingesnis, negu mes manome.

Poetai ir sociologai sutinka su garsiųjų žmonių komentavimu: "Mes senieji daugeliu atvejų esame dabar laimingesni, negu tada, kada buvome jauni". Senatvė nėra koks nemalonus dalykas, jeigu tik mokama ja naudotis. Jeigu tik norima, gera dvasia bei nuotaika gali būti palaikoma ir senatvėje.

Kad senatvė būtų laiminga reikia ją sunaudoti pagal Dievo planą, būtent — savo gyvenimo patobulinimui. Bus labai naudinga net kentėjimai, jeigu tik bus sutikta su Dievo valia ir iš jo meilės tai priimta.

Vyturys

Jei turi širdies žaizdą, lieski ją kuo mažiausiai — kaip sužeistą akį. Nuo širdies skausmo tėra du vaistai — viltis ir kantrybė.

Pytagoras

Leonardas Andriekus

AITVARAI IR KAUKAI

*Naktimis padangėm ugnys skriejo —
Buvo ir tokių, kurie iš jų gėrybių laukė —
Viešpatie, kaip Tu galėjai
Nesijuokt iš mūsų aitvarų ir kaukų?*

*Rodos, linko nuo grūdų aruodai,
Bet nebuvo niekam norams galo. —
Įprastus Apvaizdos ženklus rodei,
Iš gaisų įspėjom tavo valią...*

*O jei kas ir į kaukus tikėjo,
Kad jie prineša grūdų aruodus,
Tu vis vien, dar saulei netekėjus,
Laiminai ir jų dirvas, lankas, rasodą.*

*Gal kada ir Tu šypsojais,
Kai tos paslaptingos ugnys skriejo,
Ar kad gluosnis į upelį merkė kojas,
Ar kai gaudė liepos žiedus vėjas.*

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL,
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manalás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

ISPŪDŽIAI IŠ AUSTRALIJOS

Pasaulis yra tikrai mažesnis negu kaip aš galvoju, nes per maždaug 20 valandų skridimo galima pasiekti tą kraštą, kuris atrodė visai kitame pasaulyje.

Kartais Australija man atrodė Šiaurės Amerika su visa savo moderniška technologija; kitiems atrodė Anglija, nes gatvės ir mašinų vairas yra kitoj pusėj, kad "niekas" neveikia po vienuoliktos valandos nakties; kartais net atrodė ir Brazilija, nes žmonės labai malonūs ir palankūs. Kadangi Australijoje gyvena iš visokių kraštų žmonių, ji gavo savotišką charakteristiką. Dabar, kada šiam kraštui sueina 200 metų kolonizacijos, visur jaučiasi didelis patriotinio jausmo skatinimas.

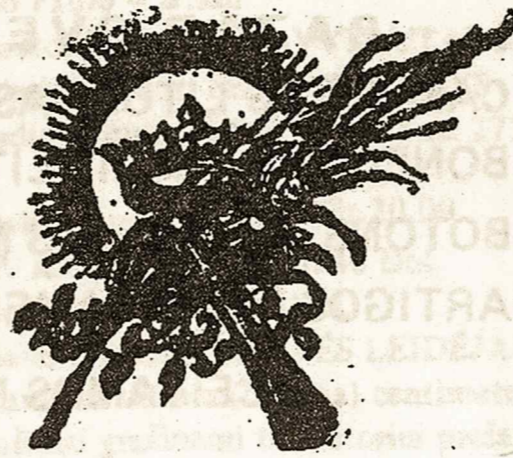
Dėl lietuviybės, dėl Lietuvos, susirinkome į VI-tą Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresą, Australijoje, išėivijos lietuvių jaunimas iš dvylikos pasaulio kraštų, kur diskutavome, balsavome ir nutarėm daugelį dalykų, kurie liečia pasaulio lietuvių kolonijų veikimą ir bus aprašyti visoje lietuviškoje spaudoje.

Kadangi man teko būti Brazilijos atstovų vadove, man suteikė didesnę progą susipažinti geriau su kitų kraštų vadovais, nes turėjome posėdžiauti kartu, kartais diskutuoti ir daugelį dalykų nuspręsti.

Aš turėjau labai didelę privilegiją susitikti su viena didele drauge, kurią pažinau Šiaurės Amerikoje per Gintaro Vadovių Mokyklos (skautų-čių) stovyklą. Tai Dana Baltutyte, Australijos atstovė ir prezidiumo pranešėja, viena iš didelių Australijos veikėjų.

Danos Baltutytes dėka turėjau progos susidraugauti su Kolombijos vienintele atstove, Diana Stasiukonyte, kuri atvažiavo atstovauti mažą, bet gyvą lietuvių koloniją. Taip pat Marytę Balaišytę iš Kanados. Tai naujos P.L.J. Sąjungos valdybos narė, kuri apsiėmė P.L.J. laikraštį redaguoti ir mane pakvietė būti Brazilijos korespondente. Gerai susipažinau su Dariu Sužiedėliu, kuris buvo kongrese išrinktas naujas J.A.V.L.J. Sąjungos pirmininkas. Jis asmeniškai pažadėjo padėti sekančiam kongresui, kuris įvyks už keturių metų Pietų Amerikos trijuose kraštuose. Čuplinskai (Rima-Indré) iš Kanados, kurie daug dirbo kongrese ir daug gerų idėjų perdavė visiems, kartu su Kanados atstovais, kurie tapo nauja PLJS

CURSO
AUDIOVISUAL
DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA
Informações: tel.273-0338

AŲA

JONUI MIKALKĖNUI

po sunkios ligos mirus

žmonai Nijolei — Mūsų Lietuvos sekretorei, dukrai Lilian, sūnums Valteriui ir Edsonui, seserei Gėnei Meškelienei, uošvienei Emilijai Pupėnienei ir kitoms giminėms reiškiame gilią užuojautą, mūsų solidarumą ir prisiminimą maldoje.

ML-vos redakcija, administracija
ir bendradarbiai

valdyba. Labai gerai sugyvenau su Argentinos atstovais, kurie mano nuomone buvo labai gerai pasiruošę kongresui, bet ypatingai su Nestoru Ruplėnu, ALJS pirmininku, ir su Analia Gaidimauskaite, kuri neseniai grįžo iš 16-tosios Vasario Gimnazijos ir iš Lietuvos, ir su dideliu entuziazmu kongrese dalyvavo ir turės daug pareigų savo krašte.

Tai didelė dėka kongresui, kad man davė progos gauti tiek daug ir gerų draugų, nes prieš Kongreso atidarymą, per kongresą ir po kongreso mes giliai susidraugavome.

Bet ypatinga ir svarbiausia dėka kongresui, kad gavau patyrimo, daugiau informacijos ir nors jaučiu nuo mažens lietuvišką patraukimą, meilę Lietuvai, gavau šiems jausmams daugiau uždegimo ir didelį norą visiems Brazilijos jaunuoliams tą jausmą perduoti. Pirmiausias žingsnis parodyti lietuvišką tautinį jausmą, tai kad visi išmokyti lietuvių kalbą.

Kaip buvo malonu mokėti kalbėti lietuviškai kai visi kartu kur nors išėidavome, ir nebūdavo susirinkimų ar posėdžių laikas, bet laisvalaikis.

Būtų galima su Pietų Amerikiečiais arba tarp amerikiečių ir australiečių susikalbėti savo krašto kalbomis, bet visi naudojome lietuvių kalbą; ir tas mane visą laiką labai džiugino.

Vieną kartą, kai mes susėdę dainavome, keli manęs paklausė iš kur aš išmokau tiek daug lietuviškų dainų. Ir aš pasakiau, kad daug išmokau stovyklose, bet daugiau čia namuose; nes kai visi susirenkam, teta, dėdė, senelė, mama, tėtė, visada dainuojam visokias lietuviškas dainas, ir aš turėjau progos išmokti.

Taip pat man visada reikėjo aiškinti kur aš išmokau lietuviškai kalbėti kadangi nelankiau Vasario 16 Gimnazija

Visi stebėjosi, kad aš niekad nebuvau gimnazijoje arba Lietuvoje, kursuose, bet kad tą visą lietuviybę aš gavau namuose, iš šeimos.

Visi mane labai sveikino, kad aš esu jau trečios kartos ir dar kalbu lietuviškai.

Būdavo malonu, kai iš kelių pasaulio kraštų atvažiavę išėidavome pasivaikščioti ar kur nors valgyti mažomis grupėmis tarp kitų žmonių pastebėdavome jų dėmesį į mus, kaip pavyzdžiui vieną kartą važiuojant mašina taksistas paklausė iš kokio krašto mes atvažiavome; ir nustebo sužinojęs, kad kiekvienas iš mūsų buvome atvažiavę iš skirtingų kontinentų ir kad kalbėjome tarp savęs vien tik lietuviškai.

Turėčiau daug daugiau įdomių dalykų papasakoti, bet užbaigiu šį rašinį. Turėsiu mintyje visuomet visus kongreso įvykius, dėkinga visiems tiems, kurie mus parėmė ir pasitikėjo, "kad Lietuvos tautiečių pavyzdžiais, būtų mūsų darbas, įėgos ir viltis — Lietuvos labui"

Klarisė Bacevičiūtė

1988.I.23

ŠYPSĖNOS

Laikraščiai

— Iš kur tie mokslininkai žino, kada bus saulės užtemimas?

— Jie laikraščiuose pasiskaito.

Žmona ir vyras

— Žmona yra gyvenimo draugė. O kas vyras?

— Pragyvenimo šaltinis, pridėjus prie jo savo atlyginimą.

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
MODAS
Rua Solon, 773 Fone: 221-6377 Bom Retiro
CEP 01127 — São Paulo — Capital

Das flores ao Papa na pintura de Stase

Fotos Arnaldo Giaxa

A TRIBUNA - Quarta-feira, 6 de janeiro de 1988

Os quadros de Stase Steponaitis guardam lembranças da Lituânia e têm características modernas. Na Galeria da Prodesan

STASĖS STEPONAITIENĖS PAVEIKSLŲ PARODA SANTOS MIESTE

Santos mieste gyvena lietuvi dailininkė p. Stasė Steponaitienė, labai gerai pažįstama lietuvių kolonijos tarpe, veikliai dalyvaudama jos gyvenime, retai praleidusi bet kokį jos svarbesnį parengimą. Galbūt, mažiau lietuvių kolonijai susilaukė garso p. S. Steponaitienės dailės tapybos meno darbai, nežiūrint kad dailininkė jau ne pirmą kartą yra išstačiusi savo kūrinių parodas São Paulyje ir Rio de Janeiro miestuose ir gavusi garbės premijų už savo darbus. Šiuo kartu jos darbų paroda įvyko Santos miesto Prefektūros Prodesan Galerijos patalpose, globojant pačiai Prefektūros Kultūros Reikalų Sekretarijai.

Paroda buvo atidaryta šių metų sausio mėnesio 6 dieną, kada savo laidoje "A Tribuna" žurnalas iškilmingai pristatė dailininkę Santos miesto publikai. Kai šios korespondencijos autorius, lankydamsis Santos mieste dieną prieš baigiantis parodai (Sausio mėnesio 21 dieną), Prefektūros Kultūros rūmuose pasiteiravo apie parodos vietą, nesugaišo nei trumpiausio laiko, kad būtų painformuotas, po to kai išsiaiškino apie dailininkės asmenį, kaip "pintora lituana".

Dailininkė p. Stasė Steponaitienė išstatė į šią parodą apie 50 kūrinių. Jų tarpe garbės vietą užėmė darbai, kurių paskirtį, dailininkė pavadino, "Lietuvos pagerbimui" ("Homenagem à Lituânia"). Daugiausia dėmesio atkreipė pilno ūgio popiežiaus Jono-Paulo II portretas, papuoštas savo fone Betliejaus scenų alegorijomis. Dr. J. Basanavičiaus, Šv. Kazimiero portretai, ir Lietuvos kryžių stilizacijos užėmė kitas šios parodos dalies vietas.

Labai stipriai išreikštas dailininkės talentas pasirodė visoje jos jau seniai mėgiamojoje paveikslų eilėje, vaizduojančioje gėlių puokštes, kurių derinių ir spalvų stebėtinai originalumas patraukia visai nejučia smalsias žiūrovo akis. Štai keletas šių paveikslų pavyzdžių: "Bitės, renkant medų", "Žemės turtas", "Gėlės, belaukiant vazos, kad būtų įmerkotos". Šis pastarasis paveikslas buvo parduotas vienam parodos žiūrovui vos keletos minučių laikotarpyje, kurį sužavėjo raudonas koloritas, kaip ypatingai stiprus paveikslo kompozicijos elementas.

Vienas iš naujų savo kūrybos žingsnių

parodos lankytojų dėmesiui buvo pateiktas dailininkės visas rinkinys paveikslų, kurių kompozicijai buvo panaudotos modernios simbolizmo formos, o tematika sudaryta, pasirenkant alegorines idėjas, kaip pavyzdžiui: "Jūros iliuzijos", "Antarktika", "Prarajos šlaitai" ir kt.

Savo temų ir stiliaus įvairumu dailininkė p. Stasė Steponaitienė įsigijo nemažą gerbėjų parodos lankytojų tarpe, kurie paliko savo įspūdžius, įrašydami savo pagyros pastabas į "Garbės Knygą" Linkime dailininkei dar daug našaus kūrybos darbo ir naujų pasirodymų ateityje, ypač São Paulo publikai, nepraleidžiant naujų pasirodymų ateityje, ypač São Paulo publikai, nepraleidžiant išsamių informacijos prieš rengiant tokio masto parodos parengimus.

Korespondentas HV

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSU, LIETUVOS PRENUMERATA, tai išspręsti čekį, Francisco Gavėnas arba Petras Rukšys vanduo pasiūsti paprastu paštu.

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS - Adesivos

SKYDELIIUS su grandinėlėmis

Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

Produções "AK" Video

Vende: EVENTOS LITUANOS

FESTA BAILE (Spindulys)

TEVU DIENA (Sajunga)

FESTA DA PRIMAVERA (Lituanika)

NOITE LITUANA (Sajunga)

50 ANOS DO CORAL LITUANO (Igreja S. José)

Pedidos: Av. João Firmino, 1375 - SBC - Fone: 419-2462

MŪSŲ ŽINIOS

PRASMINGAS SUTAPIMAS

Tarp įvairių sutapimų pasitaiko ir įdomių bei kai kada ir gan prasmingų. Vienas tokių – atsitiko praėjusią savaitę. Ir tatoi pabrėžia, kad mes, kas daugiau, kas mažiau, rūpinamės ir savo "patriciais" – ypač ligoniais, o taip pat palaikome visa, kas rišasi su lietuvių.

Pasitaiko, kad sausio 19-tą tuo pačiu autobusu iš São Paulo vyksta į pajūrius kun. P. Urbaitis ir inž. Henrikas Valavičius. Trumpai, autobuso koridoriuj, pasidalina informacijom.

– Vykstu į Guarują aplankyti ligonį, sako kun. Urbaitis.

– O aš tiesiai į Santos, aplankyti dail. Stasės Steponaitienės parodą. Paskui dar turiu ligonį aplankyti.

– Aš irgi užsuksiu į Santos; juk, rodos, rytoj parodos uždarymas...

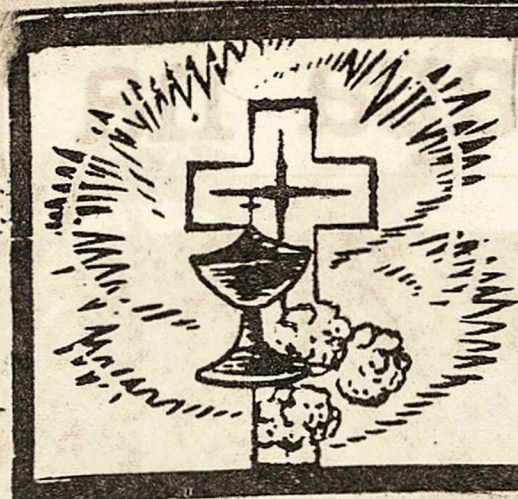
Taip vienu šūviu du kiškiai.

Lietuviškų parodų, tiesa, nedaug, – daugiau jau liguistų nusipelnusių lietuvių veikėjų. Vienas tokių – Rio de Janeiro p. Petras Babickas (gyvenantis Duque de Caxias). Faktas, kad adv. Antanas Gaulia pastoviai juo rūpinasi ir jį globoja, yra mums visiems paskatinimas ne tik gerbti nusipelnusius lietuvių veikėjus, bet ir konkrečiai rūpintis mūsų kolonijos senyvais, sergančiais ir net likusiais vienišais mūsų tautiečiais. (KPU)

LIETUVAITĖS MENO PARODA

"O Prefeito Municipal de Santos e a Secretaria de Cultura convidam V.Exa... para a Individual de Artes Plásticas da Artista STASÉ STEPONAITIS... na galeria de Artes da PRODESAN à Praça dos Expedicionários, N.º. 10". Toks per 2 savaites (1988.1.6–20) Santos Valsčiaus valdybos skelbiamas kvietimas aplankyti mūsų tautietės, dail. Stasės Steponaitienės, tapybos parodą.

Per kelerius metus dalyvavusi su savo kūriniais įvairiose meno parodose ir gavusi specialų atžymėjimą, šiemet turėjo dvi pilnas savaites vien tik savo kūrinį parodai meno galerijoje PRODESAN. 30 paveikslų, "Das flores ao Papa na pintura da Stasé" kaip rašė vietinė "A Tribuna".

Mirus jo Tėveliui

JOÃO PEDRO MIKALKĖNUI

reiškiame gilią užuojautą sūnui Edsonui ir visiems namiškiams.

Palangos skautai-skautės

Svarbu pabrėžti, ką iškėlė ir Tribunon korespondentas – lietuviybė: "Os quadros de Stasé Steponaitis tem características modernas, apesar de trazer a carga de uma nação (Lituânia) muito antiga, que já era condado (gal bus 'grão duca-do') independente em 1317". Ir pabrėžia: "Em belos quadros impetuosos, Stasé conta um pouco da história da Lituânia em seu espírito altamente católico". Taigi, ir dailininkės teptuku p. Stasės Steponaitienės kalba apie Lietuvą, ir krikščionišką Lietuvą. "Per savo paveikslus, – rašo A Tribuna, – pristato taip pat bažnyčias, tipiškus lietuvių kryžius, grakščias legendas, tautos šventąjį globėją, šv. Kazimierą... natūralaus dydžio Popiežiaus Jono Pauliaus II portretą".

Taigi, telieka tik sveikinti dail. Stasės Steponaitienę, su ja džiaugtis pasiektu Lietuvos išgarsinimu ir linkėti dar daug kūrybingų metų. (KPU).

MŪSŲ MIRUSIEJI

JOÃO PEDRO MIKALKENAS

mirė Sausio 21 d. Santana ligoninėje, po 7 mėnesių sunkios ligos, turėjo vėžį gerklėje.

Gimė 1938 m. gruodžio 5 d. São Paulo mieste, Agua Raza rajone, kur augo ir gyveno beveik visą savo amžių, tik paskutinius aštuonis metus gyveno Vila Industrial. Profesijos buvo "Técnico de

Contabilidade?

Nuliūdime paliko žmoną Nijolę Pupie nytę Mikalkėniene, dukrą Lilian, sūnus Valter ir Edson, seserį Gėnę Meškeliene su šeima, gyvenančią Vila Zelinoje ir kitus gimines.

Buvo pašarvotas Šv. Juozapo Vila Zelinos bažnyčios šermėninėj, kur kun. Pranas Gavėnas atlaikė šv. Mišias. Palaidotas São Pedro Vila Alpina kapinėse.

7-tos dienos mišios buvo sausio 27 d. 19 val. Šv. Juozapo, Vila Zelinos bažnyčioje.

● Kas bega nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS

1985 metų rugpiūčio 25 dieną São Paule įsisteigė KULTŪRINIS KAZIMIERINIS FONDAS (KKF) – FUNDO CULTURAL CASIMIRIANO. Fondui pradžia sudarė Kazimierinių Metų Ruošos komiteto pirmininko, kun. Pr. Gavėno, įnašas – Cr.1.000,000.

Fondo tikslas – KKF-das turi tikslą sudaryti finansinę paramą lietuviškam kultūriniam veikimui, ypač spaudos, mokyklų ir, bendrai, jaunimo reikalams.

Fondo kapitalas – KKF-do kapitalą sudaro laisvas tautiečių bei kitų tautiečių įnašas, palikimai, tam tikslui renkamos aukos.

Kapitalas lieka nejudomas; tik kapitalo uždarbys galės būti panaudotas aukščiau numatytiems tikslams.

Fondo administravimas – KKF-dą globo, valdys ir administruos šv. Kazimiero parapijos atsakingi ir teisėti pareigūnai.

Fondo likvidacija – Jei užsibaigtų ir pranyktų numatyti tikslai čia, Brazilijoje, KKF-do kapitalas būtų perleistas panašiais tikslais veikiančiom organizacijom kitur.

PAGERBKIME SAVO MIRUSIUOSIUS IRAŠYDAMI JUOS Į KKF FONDA.

CHOPPERIA

ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

PALAIMINTOJO JURGIO ŠVENTĖ

Sekmadienį šv. Kazimiero parapijoje atšventė pirmąją Palaimintojo JURGIO MATULAIČIO šventę (liturginė jo diena — sausio 27).

Klebonas kun. Pr. Gavėnas trumpai pristatė tiek tautiečiams, kiek per portugalų Mišias vietiniams, naujo Palaimintojo lietuvio asmenybę. Gimęs kuklijoj Suvalkijos ūkininkų šeimoj, dar vaikutis neteko tėvo, o paskui ir motinos. Būdamas 15 metų, susirgo kaulų džiova — ir ją kentė iki gyvenimo pabaigos. Mokėsis Lietuvoj, Lenkijoj ir Rusijoj (kur buvo iššventintas kunigu), o paskui Šveicarijos Friburgo universitete, gerai pažino ypač Europos religinę ir socialinę padėtį. Tad ir pasišventė ypač vargšams ir darbininkijai. Atgaivino išnykimui pasmerktą Marijonų vienuoliją, isteigė dvi moterų vienuolijas (Vargdienių seseris ir Jėzaus Eucharistijoje tarnaitės), dėstė sociologiją Petrapily, organizavo darbininkus Varšuvoj, steigė vaikų prieglaudą, padėdamas visiems be tautybės ir religijos skirtumo. Paskirtas Vilniaus vyskupu, daug iškentėjo dėl vilniečių tautinių ir politinių ginčų. Pakeltas į arkivyskupus ir paskirtas Lietuvos Apaštalinio vizitatorium, isteigė bažnytinę Lietuvos provinciją ir paruošė konkordatą su Šv. Sostu. Mirė Kaune 1927 m. sausio 27 d. po paprastos apendicito operacijos.

Kuklus, kantrus, nusižeminęs, visas pasišventęs kitiems, save statydamas paskutinėj vietoj. "Kad aš būčiau Dievo Bažnyčioj lyg ta mazgotė" kuria viską valo, o suvartoję meta šalin kur j tamsiausią kampa..."

Tik tokie žmonės Dievui patinka — ir Jis juos išaukština.

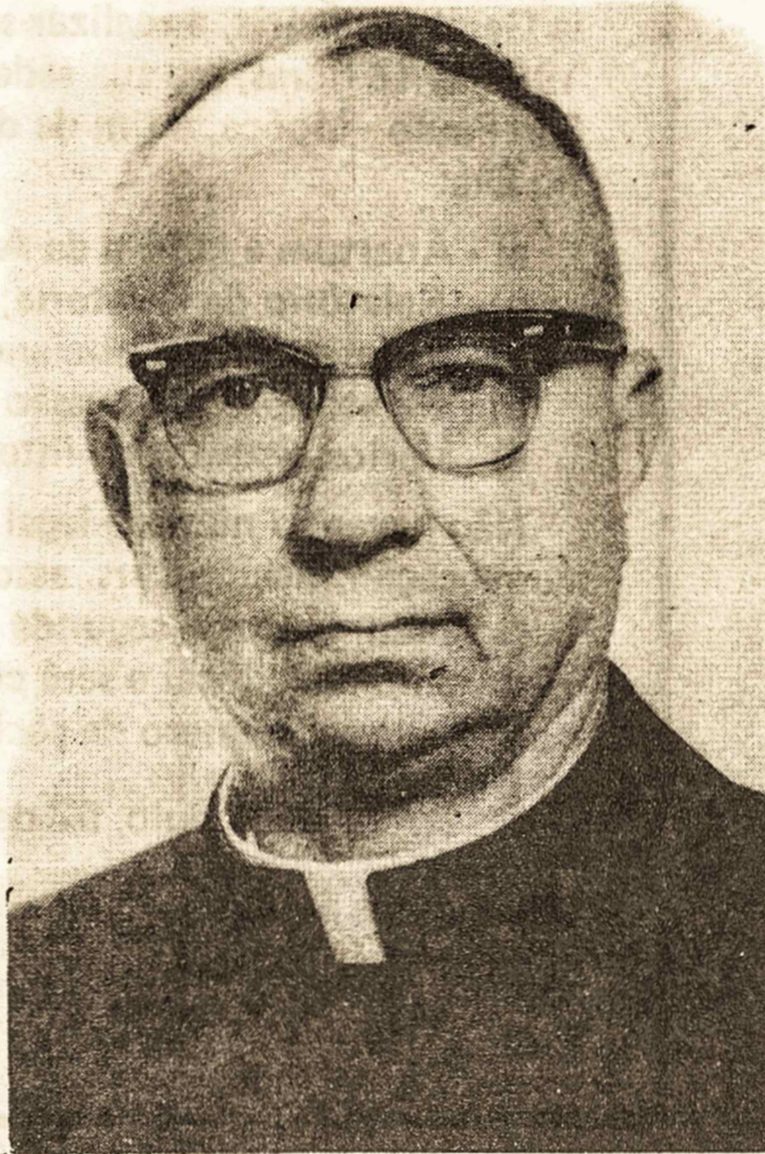
TEŠIANT LIETUVIŠKĄ INFORMACIJĄ TEŠIANT LIETUVIŠKĄ INFORMACIJĄ

Seselės Salezietės (Filhas de Maria Auxiliadora) Brazilijoj turi 7 provincijas: Šão Paulo, Belo Horizonte, Campo Grande, Manaus, Porto Alegre, Recife, Rio de Janeiro.

Šão Paulo seselių provincija turi 32 veiklos centrus, kurių dauguma pačiam Šão Paule, bet yra ir kitur: Araras, Bana-nal, Campinas, Guaratinguetá, Itapevi, Lorena, Pindamonhagaba, Praia Grande, Ribeirão Preto, Santo André, S. José

dos Campos, ir net misijose — Luandoj, Angoloj. Tai daugiausia kolegijos, mokyklos, vaikų darželiai. Kadangi ir j daugelį mokyklų veržiasi kreiva ateistinė propaganda, kun. Pr. Gavėnas Šão Paulo seselių saleziečių provinciolei pasiuntė atitinkamą skaičių egzempliorių straipsnio "Davi e Golias, na Lituânia". Provinciolė, Ir. Maria Rita, atsiliepė: "Recebi o material que o Sr. mandou falando sobre a Lituânia e agradeço. Vamos divulgá-lo pelas Casas da Inspeção-Provincia, pedindo orações e também esclarecendo a situação."

ANT JO ATMINTIES SAULĖ NESILEIDŽIA

Sausio 31 d. sueina du metai nuo kun. Antano Perkumo, Venecuelos lietuvių ilgamečio kapeliono mirties. Gal laikas bus jau apželdinęs jo kapą, bet praetis dulkęs dar neįstengė aptemdyti jo šviesios atminties, išdildinti jo giliai įmintu pėdsakų ir sugriauti jo nuveiktų darbų. Mes prisimename a.a. kun. Antaną Perkumą jo mirties metinių dieną per lietuviškas pamaldas sekmadienį sausio 31 d. 16 val. šv. Kazimiero parapijoje.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Carlos ČEPUKAS	Cz. 800,00
Elzbieta MADEIKIENĖ	Cz1.000,00
Angelė PUMPUTIS	Cz. 800,00
Veronika PAKALNIŠKIS	Cz. 800,00
Adv. Ern. J. PETRAITIS	Cz1.000,00
Antanas TININIS	Cz1.000,00
Casimiro BACEVIČIUS	Cz1.000,00

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis

Buvau Lituanoje praleisti savaitgalio. Kaip visuomet, ten randu kaimynų. Dienos pasitaikė labai karštos, ir dar pritrūko vandens. Girdėjau, taisomos bombavimo priemonės. Tačiau aplinka maloni, dabar labai daug paukščių, geriau kur pailsėti nėra.

Tačiau šį kartą radau vieną staigmeną. Sekmadienio rytą nuėjau iki koplytėlės. Žiūriu, šalia muziejaus-archyvo pastato kokio tai keista tvorelė, iš cemento, imituojuojant medžio šakas. Aptvertas nedidelis žemės sklypelis. Ant vartelių atpažinau mažą kryželį, atseit, kas tai surišta su šventais dalykais. Už tvorelės žemė šviežiai prakasta. Sunku suprasti, kas čia bus.

Pradėjau teirautis, kas čia bus daroma. Vienas sakėsi nieko negirdėjęs, kitas toje vietoje net buvo praėjęs ir nieko nepastebėjęs. Trečias irgi nežinojo apie ką čia kalba eina. Bet pagaliau vienas man sako:

— Tai ar tu nežinai, čia bus kapinės. Taip sakant specialios kapinės, tiktai galima palikti pelenus. Ir tu galėsi savuosius...

Labai nustebau, nes kai pirkau žemės sklypelį savaitgaliui nei neįsivaizdavau, kad kada pasidarysiu kapinių savininku. Taip pat nebuvau girdėjęs, kad kas nors čia ruošųsi paskutiniam poilsiui. Atrodo, kad tai padaryta tylomis, nes negirdėjau tuo reikalu nei komentary, nei informacijų. Lituanikos savininkų tarpe taip pat negirdėjau kalbų tuo reikalu.

Kyla klausimas, kodėl nebuvo atsiklausta visų savininkų tuo reikalu. Nesakau, kad tai bloga ar tai gera mintis, vistik ši vieta buvo pramatyta savaitgalio poilsiui, pramogai, stovyklai.

O jeigu taip, pavyzdžiui, staiga Palmeiras ar Juventus klūbe kas nors atsineštų savo brangaus mirusio urną ir mėgintų pakasti kur šalia koplytėlės po medžiu, nežinau, kaip j tai reaguotų kiti klūbo nariai. Kartais klūbai ir turi koplytėles, bet iki kapinaičių steigimo dar ilgas kelias.

Gal sakysim čia nėra tikra prasme kapinės. Jeigu lavonai nedeginami, tai nešami į kapines su karstu. Tačiau jeigu pereinama per krematoriumą, tai tik urnelė nunešama į paskutinio poilsio vietą — kapines. Tačiau pradėti nešti urnas į stovyklavietę, net neatsiklausus visų narių nuomonės, tai mažių mažiausia pagarba kito nuomonei, arba noras įsteigti savo ar kelių asmenų planus, pastatant visuomet post factum, reikalą be kitokio pasirinkimo.

Kai pirkome Lituanišką savininkams buvo aiškiai pasakyta, kad kiekvienas lotas — tūkstantis kvadratinių metrų, dar turi bendros nuosavybės kitus keturis tūkstančius metrų. Darrant esminius pakeitimus, kad ir bendroje nuosavybėje gal derėtų atsiklausti visų savininkų nuomonės. Jie yra nevien tam, kad tiktai užsimokėtų bendras ir asmenines išlaidas.

Noriu tiktai pabrėžti, kad gal aš čia veltui burną aušinu, nes negavau pranešimo tuo reikalu specialiai sušauktam susirinkimui, kai visi tuo reikalu buvo informuoti. O gal tiktai rušiamas toje vietoje gėlių darželis. Tačiau, iš kitos pusės matau kad sąskaitos už aptarnavimą vandenį ir kitas Lituanikos išlaidas gaunu pastviai ir punktualiai... Laiškai ateina.

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA LTDA.

Rua Voluntários da Pátria, 1275
Santana

Tel. 290-4899

MŪSŲ ŽINIOS**BLB-nės TARYBOS POSĖDIS**

Sausio 23 šv. Kazimiero p-jos patalpoje vyko BLB-nės Tarybos posėdis. Posėdžio tikslas: aptarti Vasario 16-tosios minėjimo programą, išrinkti atstovus į VII Pasaulio Lietuvių Seimą bei pasitarti kitais kolonijos veikimo reikalais, tarp kurių iškilio ypatingai gyvesnis jaunimo įsijungimas į lietuvišką veiklą, savaitraščio MŪSŲ LIETUVOS 40-metis ir lietuviškas kryžius Aparecidoj.

Aptarti punktai bus vėliau paskelbti spaudoj.

**LIETUVA
APARECIDOJ****Lietuviškas kryžius**

Lietuviškas kryžius Aparecidoj jau pastatytas: stovi prieangy, po stogu, prie pat pagrindinių šventovės durų.

Kryžius yra 6 metrų aukščio.

Projektą ir planą išdirbo inž. Norbertas Macelis;

medžio darbus atliko Apolinaras Jočys ir Vladas Zizas;

geležies darbus atliko Jonas Jodelis.

Kryžiu pastatė ir visas su šiuo darbu surištas išlaidas padengė Lietuvių Katalikų Šv. Juozapo Bendruomenė, vadovaujama klebono kun. Juozo Šeškevičiaus.

Lietuvos Diena Aparecidoj

Kovo 6 dieną numatyta:

oficialus Lietuvos Krikšto Jubiliejinių Metų uždarymas Aparecidoj; taigi

- Šventkelionė Marijos metų dvasioje,
- Jubiliejinės Mišios su šv. Kazimiero paminėjimu,
- Lietuviško kryžiaus pašventinimas,
- Tautinis lietuvių pasirodymas.

Tad kovo 6-tą rezervuokim šiai išimtinai Lietuvos dienai. (KPG)

- Lietuvių šeimos kalba yra lietuvių kalba

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI**ANTANAS ir VALERIJA VALAIČIAI**

Dosniems ML rėmėjams širdingiausia padėka
Administracija

**ALIANCA LITUANA-BRASILEIRA
DE BENEFICÊNCIA E ASSISTENCIA SOCIAL.**

Cumprindo as determinações legais dos seus Estatutos, Artigos 29º e 33º, convocam os seus sócios para Assembleia Geral Ordinária, a realizar-se no dia 31 de Janeiro de 1988 às 18 horas, em sua sede social à Rua Lituânia, 67 - São Paulo - Moóca, a fim de deliberarem a seguinte Ordem do Dia:

- a) - Abertura e leitura da Ata anterior;
- b) - Relatório da Diretoria;
- c) - Apresentação do balancete anual;
- d) - Relatório da Comissão Revisora e seus pareceres;
- e) - Vários assuntos de interesse da Aliança.

Não havendo número legal para a reunião em primeira convocação, ficam os srs. associados convocados desde já para se reunirem em segunda convocação às 18:30 horas, no mesmo dia e local e será considerada válida a reunião com qualquer número de sócios presentes.

São Paulo, 02 de Janeiro de 1988

Algimantas Saldys
Secretário

Alexandre Bumblis
Presidente

SVEČIAS IŠ ARGENTINOS

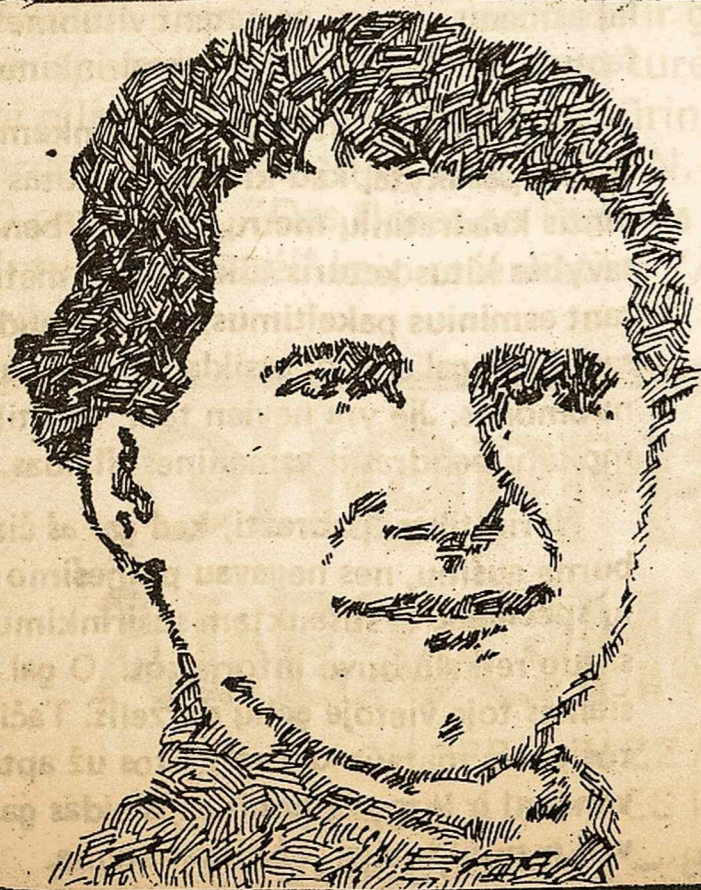
Šiomis dienomis lankėsi São Paule kun. Augustinas Stajgvilas, MIC, Buenos Aires lietuvių parapijos klebonas, Argentinos lietuvių Marijonų koordinatorius, ALOST sekretorius.

Šeštadienį dalyvavo BLB-nės tarybos ir Valdybos susirinkime. Sekmadienį laikė sumą V. Zelinoj ir po mišių susitiko su tautiečiais.

S. Paulij apleido trečiadienį sausio 27. Čia buvo apsistojęs šv. Kazimiero ir Juozapo parapijoj V. Zelinoj.

IŠVYKO Į JORDANIJĄ

Flavijus Bacevičius, BLJSajungos pirmininkas, ENGESA bendrovės reikalais išvyko penkiom savaitėm į Jordaniją. Jam linkim geriausios sėkmės. Dabar žinom, kad, per Flavijų, ir Jordanijoje yra lietuvių.

ŠV. JONO BOSKO ŠVENTĖ

M O K O J

Sausio 31 D. 16 val.

MININT ŠV. JONO BOSKO 100 METŲ MIRTIES SUKAKTĮ,
BUS PRADĖTAS ŠVENTOJO ŠIMTMEČIO JUBILIEJUS.

PASKUTINĮ, SEKMADIENĮ, BUS ŠVENTOJO MIŠIOS

TRUMPAS PAMINĖJIMAS ir SUNEŠTINĖS VAIŠĖS

Visus kviečiame gausiai dalyvauti.